Een paar maanden geleden werd er in de Franse media aangekondigd dat het Franse leger controles ging uitvoeren aan de grens als anti-terrorisme maatregel. Zoiets zorgt over het algemeen alleen maar voor een vals gevoel van veiligheid. Maar wij hadden niet verwacht die militairen tegen te komen in de heel rustige buurt waar wij ons vakantiehuis hebben.

Meestal is de grens oversteken op weg van ons vakantiehuis naar ons huis in Antwerpen heel rustig, want je komt er quasi nooit iemand tegen. Maar een tijdje terug, toen we op weg waren, stonden er op de grens plots verschillende wagens met oranje knipperlichten. Het was ons vanop een afstandje eerst niet duidelijk wat er juist aan de hand was, maar toen we aan de grens kwamen, zagen we dat er naast die wagens ook nog een 15-tal militairen stonden. Eén van die militairen stak zijn arm uit, wat wij interpreteerden als dat we zouden stoppen. Achteraf gezien zijn we niet helemaal zeker of hij echt wilde dat we stopten, maar 15 zwaar bewapende mannen die staan te verkleumen in de regen wil je toch niet de indruk geven dat je een controle wil ontlopen.

Wat opviel was dat die Franse militairen op Belgisch grondgebied stonden. De Belgische kant van de grens werd verlicht door straatlantaarns en de Franse kant niet, omdat je daar rechtstreeks in het bos terecht komt. Ze stonden al een hele tijd in de regen op wacht op een plek waar quasi niemand passeert, dus vermoedelijk wilden ze toch in het verlichte deel staan.

Toen we stopten en ons raampje openden, werden we aangesproken door één van de militairen. We hadden de indruk dat hij niet goed wist wat er van hem verwacht werd. Nadat we vriendelijke begroet werden, kregen we toch de vraag waarnaar we op weg waren. We antwoordden waarheidsgetrouw dat we op weg waar naar huis. Daarna verwachtten we de vraag vanwaar we kwamen, maar die vraag kwam er niet. We zagen die militair nog steeds twijfelen, maar toen kwam de vraag of het rustig op de baan was. We waren even uit ons lood geslagen, en dachten even dat we de vraag verkeerd begrepen hadden, want waarom vraag je dat tijdens een controle op een plak waar ze die avond waarschijnlijk minder dan 10 auto’s zouden zien. We hebben hem bevestigd dat het inderdaad rustig op de weg is. We

hebben er maar niet bij gezegd dat het in die buurt altijd rustig op de weg is. We vermoedden dat ze niet zo in waren voor flauwe grapjes. Daarna kwamen er geen vragen meer en konden we gewoon doorrijden.

Na deze ontmoeting vroegen we ons toch af waarom ze militairen aan een grens laten controleren die blijkbaar geen idee hebben waar ze mee bezig zijn. Naar onze mening zouden ze beter een politieagent meesturen om vragen aan mensen te stellen, want die zijn dat gewend.

Alleszins wij hebben een stoer verhaal dat we ondervraagd werden door het Frans leger (of toch zoiets).